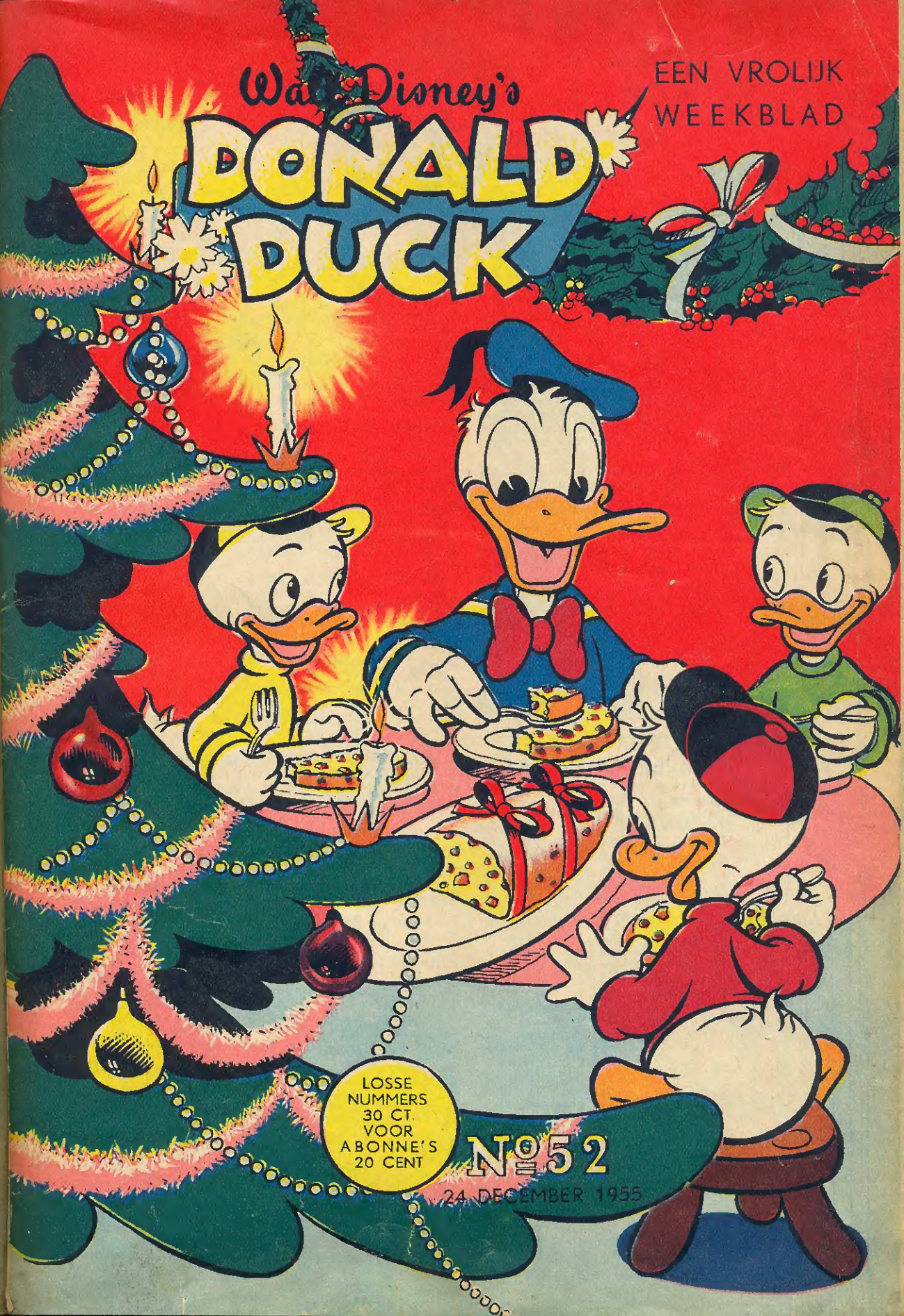
Walt Disney's
DONALD DUCK
EEN VROLIJK WEEKBLAD
LOSSE NUMMERS 30 CT. VOOR ABONNE'S 20 CENT
No 52
24 DECEMBER 1955

HIER SPREEKT DONALD DUCK

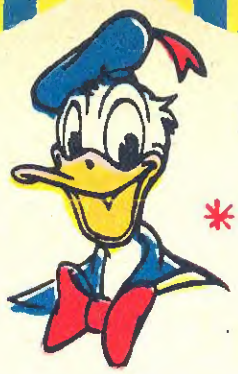

BESTE VRIENDEN EN VRIENDINNEN

Toen ik nog een heel klein joch was, had ik een dodelijke angst voor inbrekers. Elke avond wanneer ik naar bed ging, hield ik het voor mogelijk, dat er 's nachts wel eens dieven zouden kunnen komen. Ja, ik had zelfs de belachelijke gewoonte om onder mijn bed te kijken of zich daar soms iemand had verstopt. Er was eigenlijk maar één avond in het hele jaar, waarop ik niet ongerust was, en dat was Kerstavond. Ik was er vast van overtuigd, dat alle boeven dan thuis bleven en dat er dus voor mij niets te vrezen was.

Nu mogen jullie mij gerust hierom uitlachen, want ik geef direct toe, dat die angst overdreven en belachelijk was, maar toch was het niet zo heel erg gek van mij om dat te denken. Kerstmis is immers het feest van goedheid en vrede. Dan willen alle mensen aardig zijn voor elkaar. Dan willen zij elkaar plezier doen en hun onderlinge ruzies vergeten. Dan willen zij blij zijn en zich precies gedragen zoals het hoort. Ja, dat geldt voor ons allemaal en dus ook voor jullie. Denkt maar eens goed na over de betekenis van het Kerstfeest en viert het met echte blijdschap. Onthoudt goed, dat Kerstmis heus niet in de eerste plaats bestaat om cadeautjes te krijgen of lekker te eten. De betekenis van het Kerstfeest is veel mooier en veel belangrijker en ik verwacht van jullie allemaal, dat jullie dit feest zullen vieren zoals je vader en moeder dat het liefste van jullie zien.

DONALD

GEEN KOUDE VOETEN MEER OP STRAAT

Je hebt natuurlijk als het sneeuwde en vroor wel eens staan trappelen van de kou. En hoeveel jongelui zitten 's winters niet een hele ochtend met ijskoude voeten op school? Al die winterse narigheid is binnenkort in Denemarken van de baan. Men heeft daar namelijk het plan om — te beginnen met de hoofdstad Kopenhagen — de straten te gaan verwarmen. Een buizennet in de grond, vlak onder de straatstenen of het asfalt, moet daarvoor gaan zorgen. Nu denk je misschien dat deze „straat-centrale verwarming" wordt aangelegd om de mensen van de koude voeten af te helpen, maar.. dat is niet zo. Het gaat om de sneeuw. Men heeft uitgerekend, dat het veel minder geld kost om de sneeuw door middel van de straatverwarming te smelten, dan door sneeuwploegen te laten opruimen. Een flink sneeuwballen-gevecht is dus binnenkort niet meer mogelijk....

OOM DONALDS BRIEVENBUS

En, jongens en meisjes, genieten jullie van je Kerstvakantie? Als je tijd hebt, moeten jullie me maar eens schrijven wat je allemaal van plan bent te gaan doen! Je weet het adres: „Donald Duck", Postbus 792, Amsterdam. Links bovenaan op de enveloppe moet je zetten: Oom Donalds Brievenbus. Ik wens jullie een prettige vakantie en tot schrijfs, allemaal!

SANDER MAAT, BEMMEL. Maak je geen zorgen, Sander! Kwik, Kwek en Kwak maken het best. Zo nu en dan kunnen ze heel erg ondeugend zijn en dan ben ik wel eens boos op ze. Maar ja, welke jongen is altijd braaf? Dat bestaat toch eenvoudig niet?

TINUS WILDERVANK, DEN BOSCH. De Noordzee is niet op alle plaatsen even diep, hoor! Er zijn zelfs plaatsen waar hij niet dieper is dan veertig meter. Dat had je niet gedacht, hè?

JOPIE VERHEGGEN, ROERMOND. Vandaag ben jij ook aan de beurt, meiske. Hartelijk bedankt voor je brief, ik was er erg blij mee. Ik hoop, dat je me in de volgende brief beter nieuws over je zieke poesje kunt schrijven.

PETER WAGEMAKERS, TILBURG. Dag Peter, hoe gaat het met je? Zeg, Peter, zal ik je eens iets vertellen? Als je heel groot en sterk wilt worden, dan moet je veel groente eten! Mijnheer Beer doet dat ook iedere dag en moet je maar eens aan de boze Wolf vragen hoe sterk mijnheer Beer is!

MARIETJE BOUWHUIS, RAALTE. Hoe gaat het met de bollen? Beginnen ze al uit te komen of duurt het nog een poosje. Zeg, Marietje, je moet me schrijven wie die wedstrijd heeft gewonnen, hoor! Verzorg ze maar goed, wie weet ben jij de gelukkige wel!

OPLETTEN ALLEMAAL!

Hier volgen de namen van de winnaars en winnaressen, die met hun goede oplossing van de prijsvraag in nummer 46 een prijs hebben gewonnen:

Eerste prijs, een fototoestel: Kees de Boer, **Breukelen.** Tweede prijs, een vulpen: Herman Zoon, **Dirksland.** Derde tot en met vijftiende prijs, een vulpotlood: Hiltje de Jong, **Wirdum;** P. v. d. Heuvel, **Lent;** Ankie van Dijk, **Loenen;** Joh. de Vries, **Schiermonnikoog;** Harry Verkoulen, **Kelpen;** W. Wolters, **Den Helder;** Margot de Gast, **Overschie;** Ansje Waqué, **Maarssen;** Wichert de Groot, **Glanerbrug;** Ineke Nieuwenhuis, **Zutphen;** Hans van Burk, **Warmond;** Jan Gruben, **Veendam;** Willy Joosen, **Bergen op Zoom.**

De oplossing van de prijsvraag in nummer 50 luidt: **Panamakanaal.**

DONALD DUCK *Een Vrolijk Weekblad*

Uitgave van „Margriet", Weekblad voor Moeder en Kind. Adres: Huidekoperstraat 20, Amsterdam. Telef. 36500. Postgiro 119131. Abonnementsprijs voor Nederland 20 cent per week of f 2.60 per kwartaal. Losse nummers 30 ct. Voor België 40 fr. per kwartaal. Adres voor België: De Geïllustreerde Pers N.V., Grote Steenweg 660, Berchem-Antwerpen. Betalingen per postmandaat of P.C.R. 86491. Voor Indonesië, Nieuw-Guinea, de Nederlandse Antillen en Suriname f 2.60 per kwartaal; voor alle overige landen f 3.50 per kwartaal. - *Copyright 1955 Walt Disney Productions „De Geïllustreerde Pers N.V." Alle rechten voorbehouden.*

WALT DISNEY'S

Donald Duck

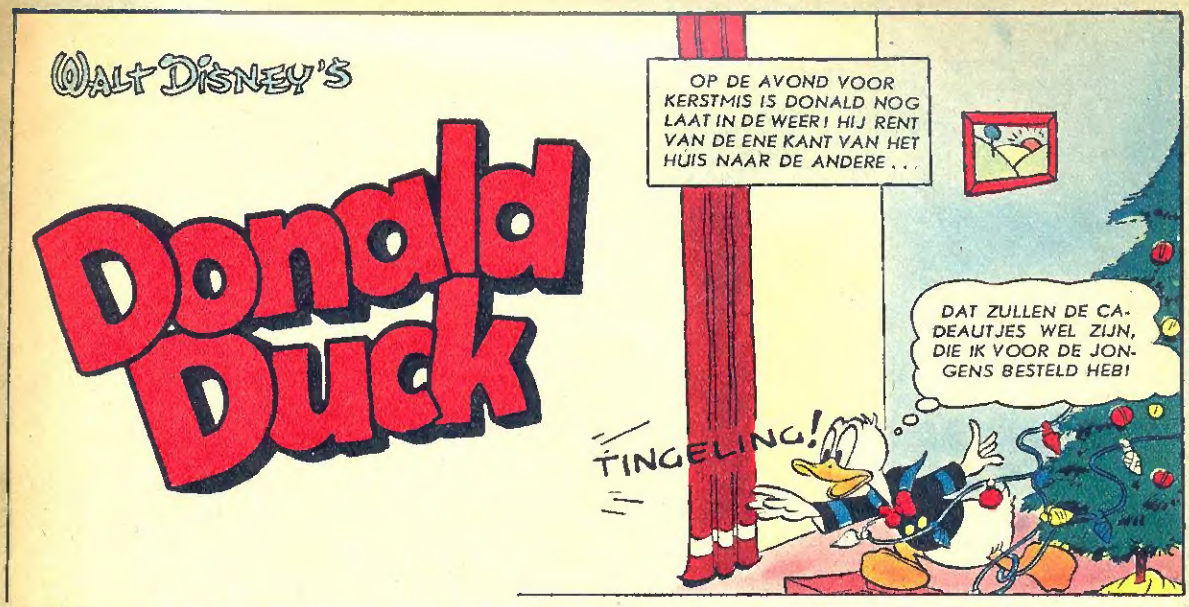

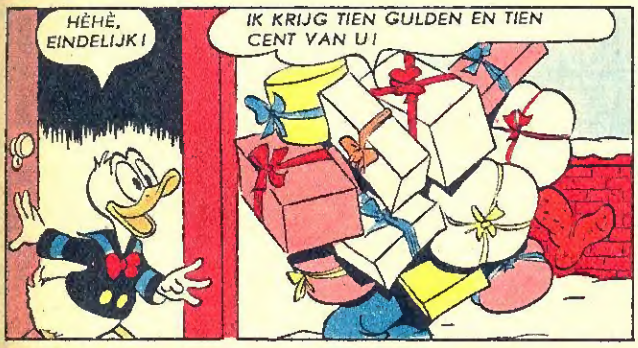

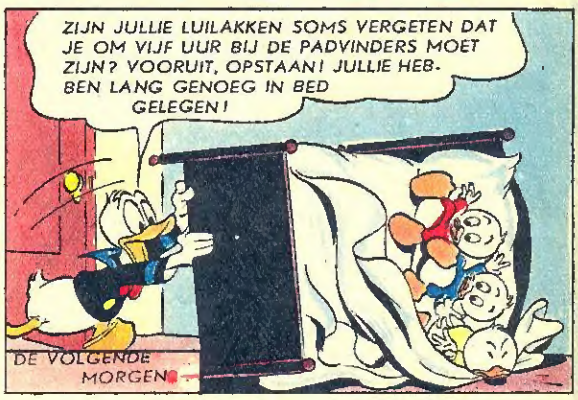

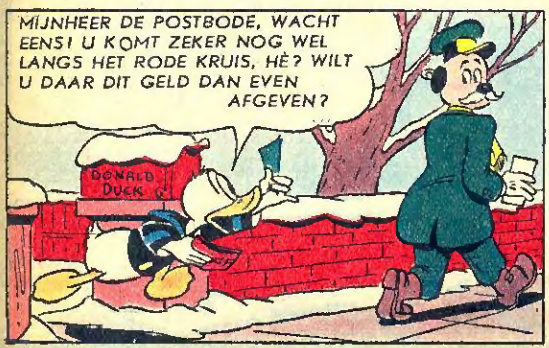

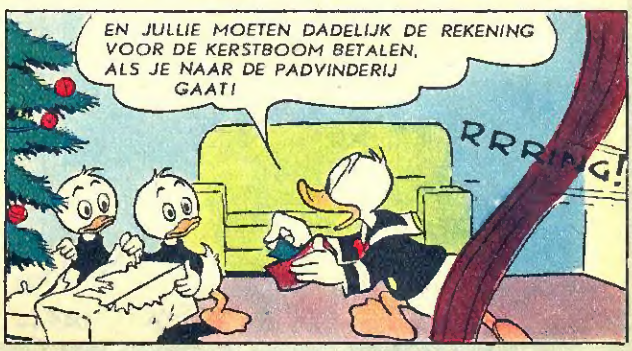

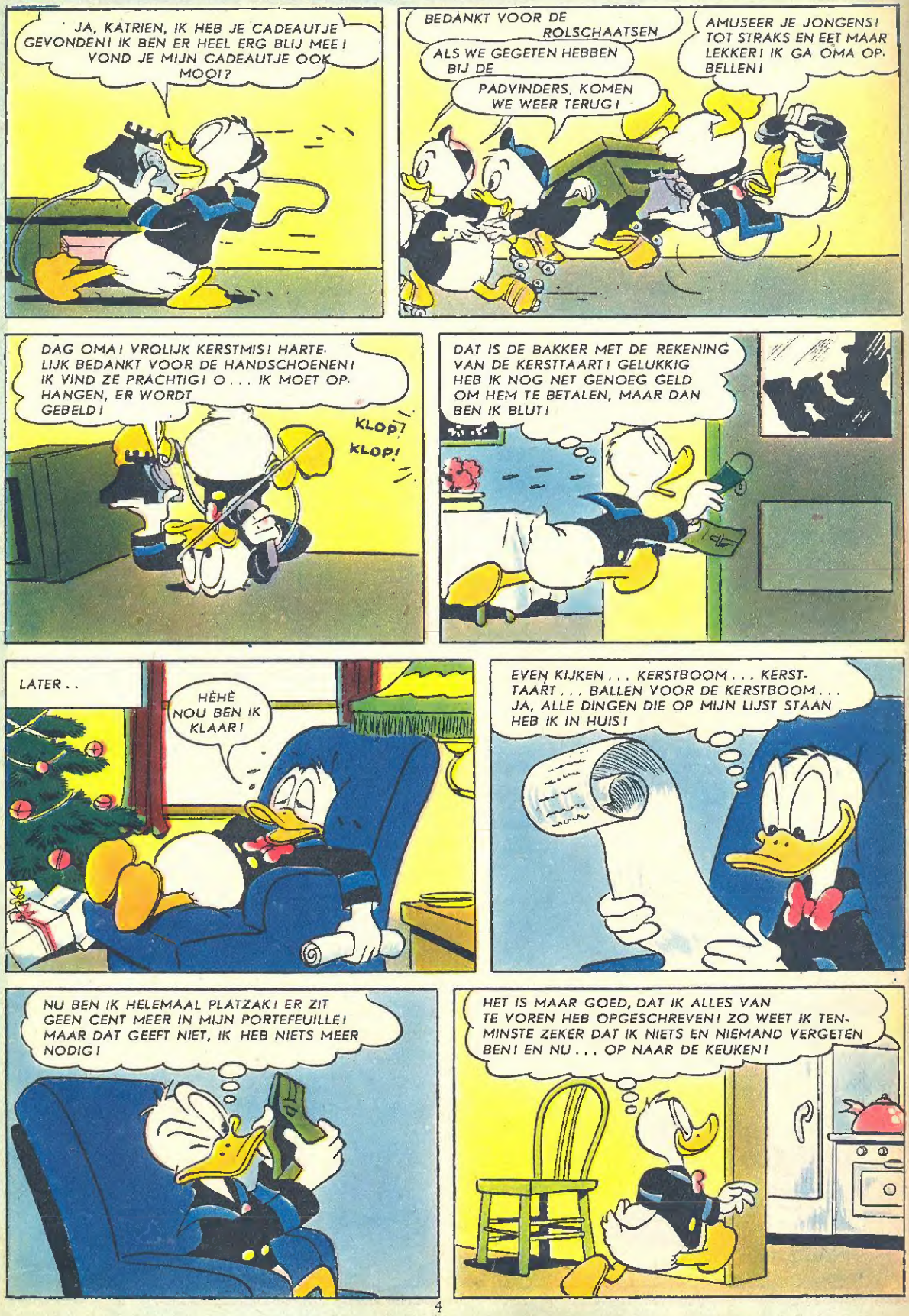
JA, KATRIEN, IK HEB JE CADEAUTJE GEVONDEN! IK BEN ER HEEL ERG BLIJ MEE! VOND JE MIJN CADEAUTJE OOK MOOI?
BEDANKT VOOR DE ROLSCHAATSEN
ALS WE GEGETEN HEBBEN BIJ DE PADVINDERS, KOMEN WE WEER TERUG!
AMUSEER JE JONGENS! TOT STRAKS EN EET MAAR LEKKER! IK GA OMA OP-BELLEN!
DAG OMA! VROLIJK KERSTMIS! HARTELIJK BEDANKT VOOR DE HANDSCHOENEN! IK VIND ZE PRACHTIG! O . . . IK MOET OPHANGEN, ER WORDT GEBELD!
KLOP! KLOP!
DAT IS DE BAKKER MET DE REKENING VAN DE KERSTTAART! GELUKKIG HEB IK NOG NET GENOEG GELD OM HEM TE BETALEN, MAAR DAN BEN IK BLUT!
LATER . .
HÈHÈ NOU BEN IK KLAAR!
EVEN KIJKEN . . . KERSTBOOM . . . KERSTTAART . . . BALLEN VOOR DE KERSTBOOM . . . JA, ALLE DINGEN DIE OP MIJN LIJST STAAN HEB IK IN HUIS!
NU BEN IK HELEMAAL PLATZAK! ER ZIT GEEN CENT MEER IN MIJN PORTEFEUILLE! MAAR DAT GEEFT NIET, IK HEB NIETS MEER NODIG!
HET IS MAAR GOED, DAT IK ALLES VAN TE VOREN HEB OPGESCHREVEN! ZO WEET IK TENMINSTE ZEKER DAT IK NIETS EN NIEMAND VERGETEN BEN! EN NU . . . OP NAAR DE KEUKEN!

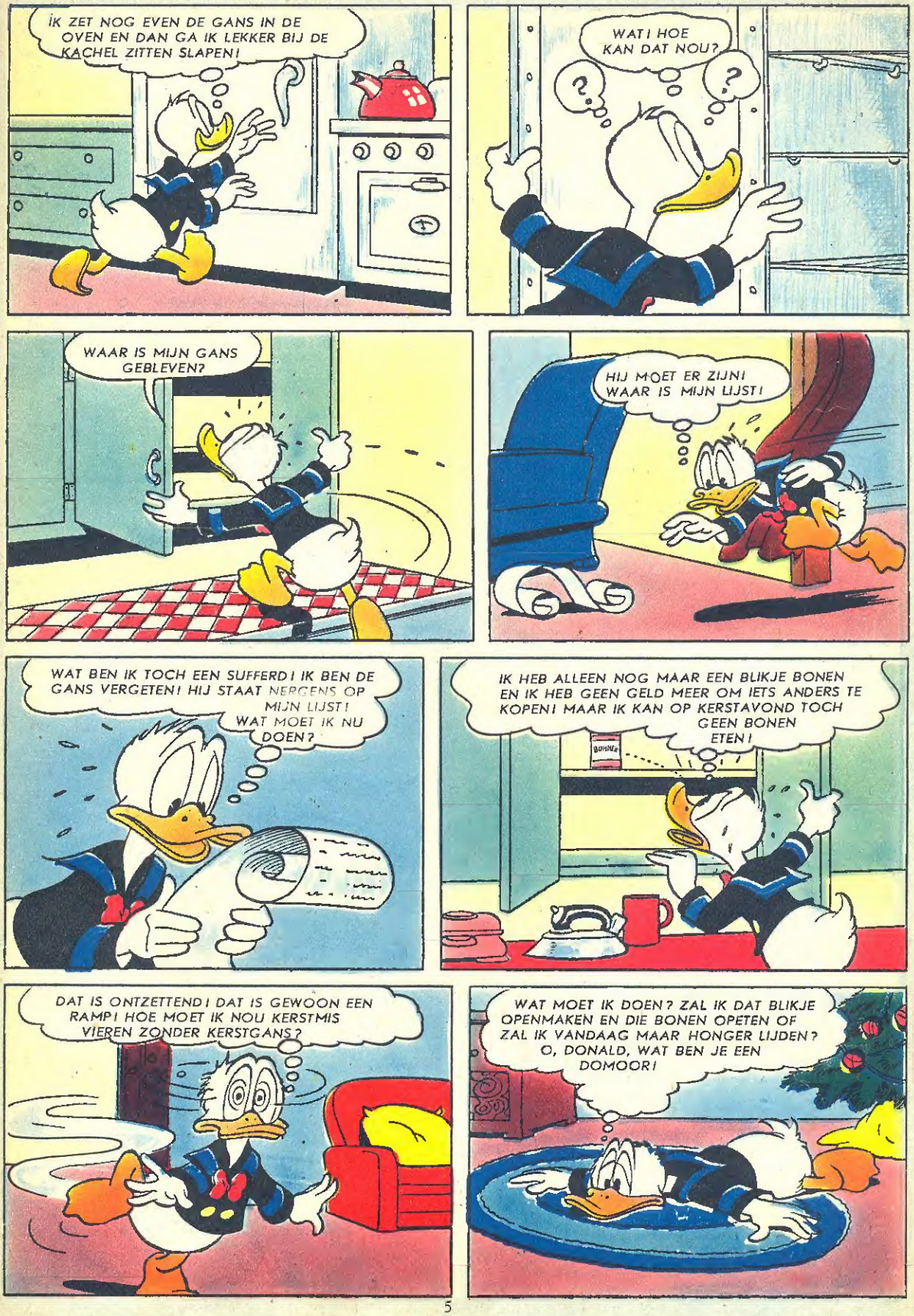
IK ZET NOG EVEN DE GANS IN DE OVEN EN DAN GA IK LEKKER BIJ DE KACHEL ZITTEN SLAPEN!
WAT! HOE KAN DAT NOU?
WAAR IS MIJN GANS GEBLEVEN?
HIJ MOET ER ZIJN! WAAR IS MIJN LIJST!
WAT BEN IK TOCH EEN SUFFERD! IK BEN DE GANS VERGETEN! HIJ STAAT NERGENS OP MIJN LIJST! WAT MOET IK NU DOEN?
IK HEB ALLEEN NOG MAAR EEN BLIKJE BONEN EN IK HEB GEEN GELD MEER OM IETS ANDERS TE KOPEN! MAAR IK KAN OP KERSTAVOND TOCH GEEN BONEN ETEN!
BONEN
DAT IS ONTZETTEND! DAT IS GEWOON EEN RAMP! HOE MOET IK NOU KERSTMIS VIEREN ZONDER KERSTGANS?
WAT MOET IK DOEN? ZAL IK DAT BLIKJE OPENMAKEN EN DIE BONEN OPETEN OF ZAL IK VANDAAG MAAR HONGER LIJDEN? O, DONALD, WAT BEN JE EEN DOMOOR!

VANDAAG HONGER LIJDEN? IK DENK ER NIET AAN! DAT WIL IK NIET! DAT DOE IK NIET! IK WIL VANAVOND GANS ETEN!

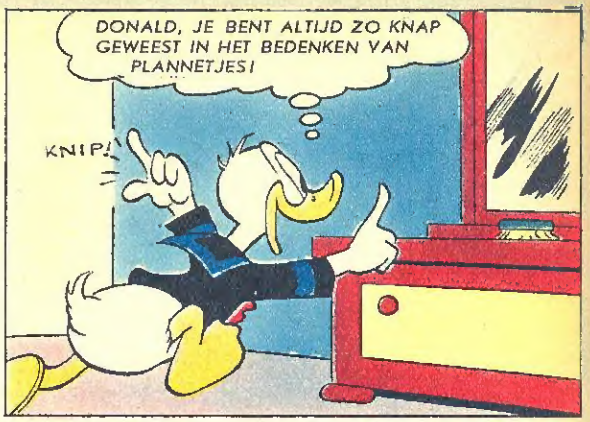
DONALD, JE BENT ALTIJD ZO KNAP GEWEEST IN HET BEDENKEN VAN PLANNETJES!
KNIP!

IK LAAT OOM DAGOBERT MIJN KERSTGANS BETALEN! DIE HEEFT VEEL MEER GELD DAN IK! DAT GA IK DOEN!
LUN
CARNAVALS PAKKEN

HIJ DENKT VAST DAT IK EEN RIJK EN GEWICHTIG PERSOON BEN EN DAN NEEMT HIJ ME WEL MEE OM GANS TE GAAN ETEN!
CARNAVALS PAKKEN

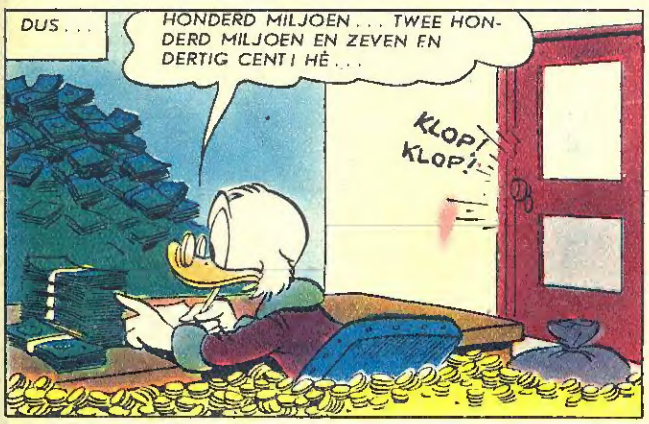
DUS . . .
HONDERD MILJOEN . . . TWEE HONDERD MILJOEN EN ZEVEN EN DERTIG CENT! HÈ . . .
KLOP! KLOP!

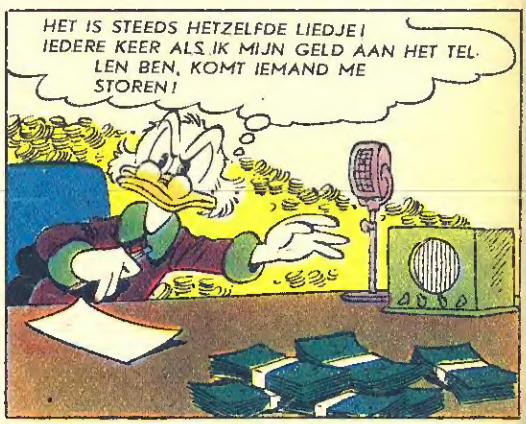
HET IS STEEDS HETZELFDE LIEDJE! IEDERE KEER ALS IK MIJN GELD AAN HET TELLEN BEN, KOMT IEMAND ME STOREN!

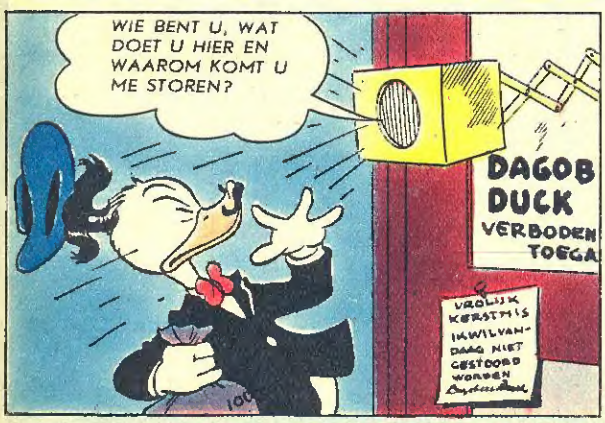
WIE BENT U, WAT DOET U HIER EN WAAROM KOMT U ME STOREN?
DAGOB DUCK
VERBODEN TOEGA
VROLIJK KERSTFEES IK WIL VANDAAG NIET GESTOORD WORDEN

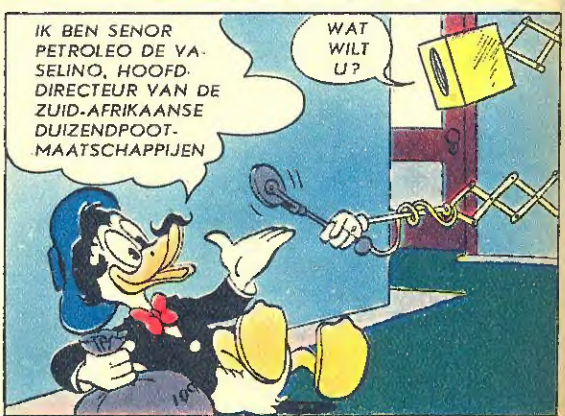
IK BEN SENOR PETROLEO DE VASELINO, HOOFDDIRECTEUR VAN DE ZUID-AFRIKAANSE DUIZENDPOOT-MAATSCHAPPIJEN
WAT WILT U?

IK WIL ZAKEN MET U DOEN, MIJNHEER DUCK!
KOMT U MORGENVROEG MAAR TERUG! IK HEB NU GEEN TIJD! IK HEB HET VEEL TE DRUK!

U KENT DIT GELUID ZEKER WEL, MIJNHEER DUCK! EN U WEET ZEKER OOK WEL WAT HET BETEKENT?
PINKEL! PINKEL!
VALS GELD

HIJ HEEFT GELD BIJ ZICH!
PINKEL! PINKEL!

HARTELIJK WELKOM, MIJNHEER! KOMT U TOCH BINNEN!

WAAR GAAT HET OVER? KAN IK ER VEEL AAN VERDIENEN!
ZO'N GELDZAKJE DOET WONDEREN BIJ OOM DAGOBERT! WAT IS HIJ TOCH EEN DUITENDIEF! HET LOOPT GESMEERD!

WAT KAN IK VOOR U DOEN, MIJN BESTE PETROLEO?
Ô, MIJNHEER DUCK, WAT DENKT U WEL VAN ME! HIER KAN IK GEEN ZAKEN DOEN!

IN MIJN VADERLAND DOEN WE DAT ALLEEN MAAR ALS WE AAN TAFEL ZITTEN, EN LEKKER ETEN!
ZULLEN WE DAN SAMEN EEN HAPJE GAAN ETEN?

DAT IS GOED! ALS IK GANS EET, KAN IK ALTIJD HET BESTE NADENKEN!
GAAT U DAN MAAR MEE! IK WEET EEN HOTEL WAAR WE HEEL LEKKER KUNNEN ETEN!

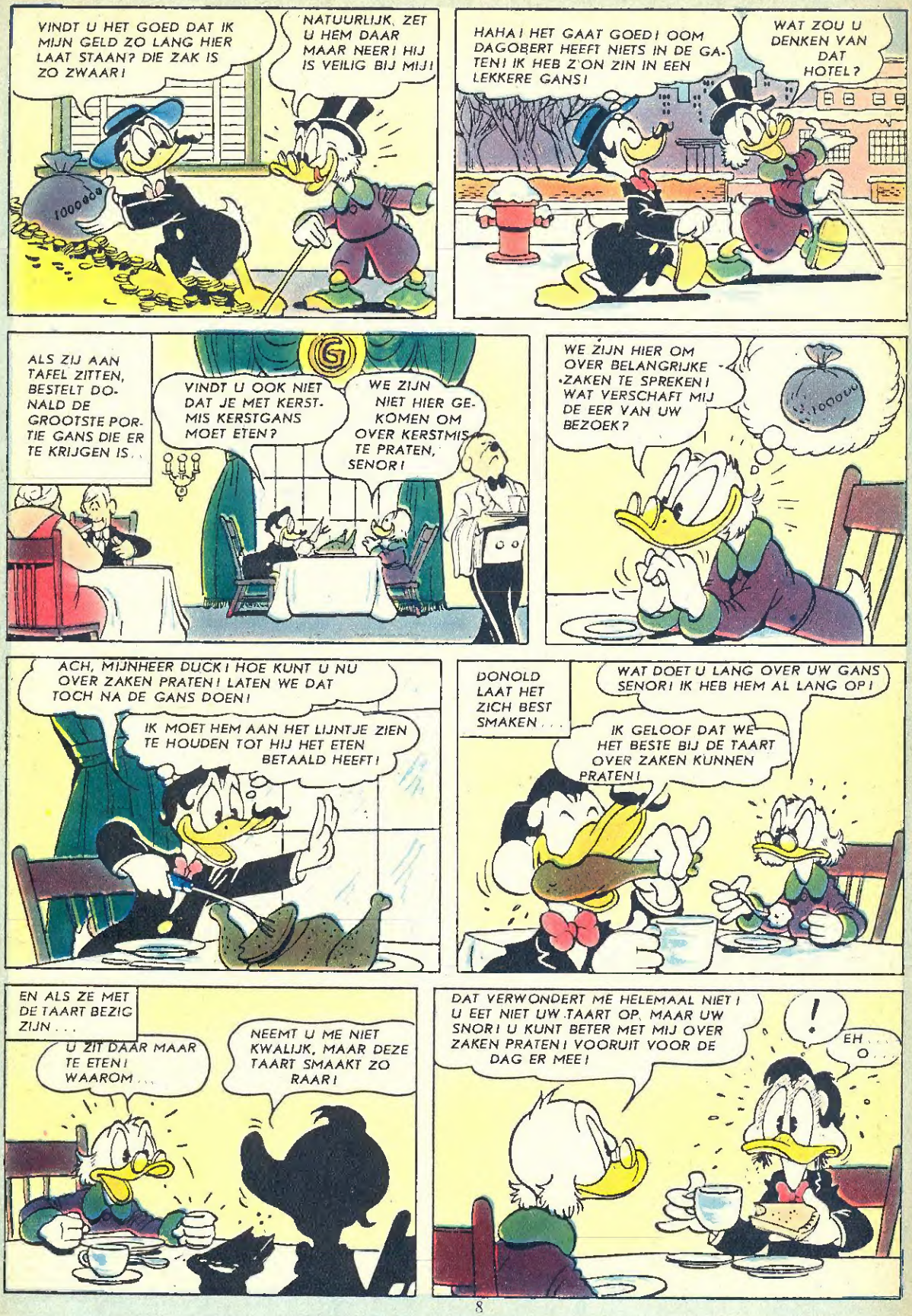
VINDT U HET GOED DAT IK MIJN GELD ZO LANG HIER LAAT STAAN? DIE ZAK IS ZO ZWAAR!
NATUURLIJK, ZET U HEM DAAR MAAR NEER! HIJ IS VEILIG BIJ MIJ!
HAHA! HET GAAT GOED! OOM DAGOBERT HEEFT NIETS IN DE GATEN! IK HEB Z'ON ZIN IN EEN LEKKERE GANS!
WAT ZOU U DENKEN VAN DAT HOTEL?
ALS ZIJ AAN TAFEL ZITTEN, BESTELT DONALD DE GROOTSTE PORTIE GANS DIE ER TE KRIJGEN IS..
VINDT U OOK NIET DAT JE MET KERSTMIS KERSTGANS MOET ETEN?
WE ZIJN NIET HIER GEKOMEN OM OVER KERSTMIS TE PRATEN, SENOR!
WE ZIJN HIER OM OVER BELANGRIJKE ZAKEN TE SPREKEN! WAT VERSCHAFT MIJ DE EER VAN UW BEZOEK?
ACH, MIJNHEER DUCK! HOE KUNT U NU OVER ZAKEN PRATEN! LATEN WE DAT TOCH NA DE GANS DOEN!
IK MOET HEM AAN HET LIJNTJE ZIEN TE HOUDEN TOT HIJ HET ETEN BETAALD HEEFT!
DONOLD LAAT HET ZICH BEST SMAKEN...
WAT DOET U LANG OVER UW GANS SENOR! IK HEB HEM AL LANG OP!
IK GELOOF DAT WE HET BESTE BIJ DE TAART OVER ZAKEN KUNNEN PRATEN!
EN ALS ZE MET DE TAART BEZIG ZIJN...
U ZIT DAAR MAAR TE ETEN! WAAROM...
NEEMT U ME NIET KWALIJK, MAAR DEZE TAART SMAAKT ZO RAAR!
DAT VERWONDERT ME HELEMAAL NIET! U EET NIET UW TAART OP, MAAR UW SNOR! U KUNT BETER MET MIJ OVER ZAKEN PRATEN! VOORUIT VOOR DE DAG ER MEE!
!
EH...
O...

Vervolg blz. 15

WIE KRIJGT DEZE

WETEN jullie al wat deze kerstboom te betekenen heeft? Natuurlijk, een prijsvraag! En wat voor een prijsvraag! Ik weet zeker, dat jullie allemaal meedoen als jullie de lijst met prachtige prijzen hiernaast hebt bekeken! En nu zal ik jullie vertellen hoe je deze prijsvraag kunt oplossen. Voor vijftien vrienden uit „Donald Duck" hangt er een cadeautje in de kerstboom.

Let nu goed op! Naast ieder cadeautje staat een cijfer en hier volgen de namen van diegenen voor wie deze cadeautjes bestemd zijn. **Bij iedere naam hoort een bepaalde letter**: A = oom Dagobert; B = de mulsjes; C = Hiawatha; D = de grote, boze Wolf; E = Oma Duck; F = Donald Duck; G = Guus Geluk; H = Pluto; I = de kleine Wolf; K = Mijnheer Beer; L = Katrien; M = de neefjes; N = Mickey Mouse; O = de drie biggetjes en P = Assepoester. Je begint nu met de A, dat is dus oom Dagobert en je kijkt op de kerstboom wat oom Dagobert graag zou willen hebben. Dan schrijf je op: A - 3, want je hebt zeker wel begrepen, dat die geldzak voor hem bestemd is. En zo ga je verder: B - . . , C - . . , tot je ze allemaal gevonden hebt.

De oplossing schrijf je keurig onder elkaar op een **briefkaart** en die stuur je vóór 29 december naar „Donald Duck", Postbus 792, A'dam. Vergeet vooral niet op die briefkaart duidelijk je eigen naam, adres en leeftijd te schrijven. Op de adreszijde van de briefkaart schrijf je links bovenaan het woord PRIJSVRAAG. En nu is er nog iets. Zoals je ziet staat hierboven de „Donald Duck"-verjaardagskalender afgebeeld. Alle kinderen, die aan deze prijsvraag meedoen, krijgen zo'n prachtig-gekleurde kalender. Naast de gewone postzegel van 7 cent, moet je dan nog wel een postzegel van 25 cent plakken voor administratie- en bezorgkosten. Veel succes!

OOM DONALD

KERSTCADEAUS?

* * * \

GEORGINA, een meisje is zo jongensachtig, dat zij door iedereen George wordt genoemd. In de grote vakantie komen haar neven Juul en Dick en haar nichtje Anneke bij haar op Kirrin-hoeve logeren. George's moeder moet onverwacht naar het ziekenhuis en haar vader gaat mee, waardoor de kinderen alleen achterblijven met de zure huishoudster juffrouw Stok. Zij vluchten naar Kirrin-eiland, dat het eigendom van George is. Als ze daar drie dagen zijn, komt juffrouw Stok ook opdagen, tezamen met haar man en haar zoontje Eduard. De familie Stok weet niet, dat de vier kinderen en hun hond Tim zich schuilhouden in een grot op het eiland. Juul, George en Dick ontdekken, dat juffrouw Stok allerlei dingen van de Kirrin-hoeve heeft gestolen en zij halen dit terug. Nu verbergen zij zich in de oude kasteel-ruïne, waar vader en moeder Stok op de binnenplaats met Eduard staan te praten.

„Doe niet zo mal," zei vader Stok ongeduldig, „bedoel je die beesten van gisteravond? Dat waren toch alleen maar rare echo's, dat weet je ook wel!" Maar Eduard had zich in het hoofd gezet, dat er een hele veestapel op het eiland rondliep en daar was hij niet van af te brengen. „Ik heb ze zelf gehoord!" riep hij en begon toen te overdrijven, om te maken, dat zijn ouders medelijden met hem zouden krijgen, „en ik heb ze gezien ook! Het waren er wel honderden en ze hadden verschrikkelijk grote horens! En ze loeiden en brulden heel erg hard! En ze gooiden me helemaal vol met aarde en ik was vreselijk bang! Ik heb alle kussens laten vallen en ik heb me verstopt in de kerkers!"

Zijn vader en moeder staarden hem aan, of hij gek was. „Waar zijn die kussens dan?" vroeg meneer Stok toen, en hij keek om zich heen. „Ik zie helemaal geen kussen! Jouw koetjes hebben ze zeker opgegeten!" „Maar je hebt toch wel alles eerst meegenomen naar beneden, hè?" vroeg juffrouw Stok. „De kamer is nu tenminste helemaal leeg. Er is niets meer in!" — „Nee, ik heb niets meegenomen," zei Eduard, die nu heel omzichtig uit de kerker-ingang kwam. „Ik heb de kussens op het binnenplein laten vallen. Wat is er mee gebeurd?" Hij keek rond en zijn vader en moeder ook, maar er was geen spoor van kussens of iets anders te bekennen. „Wel heb je ooit!" zei meneer Stok stomverbaasd. „Wie is er hier geweest nadat wij weggegaan zijn? Al onze mooie dingen zijn weggehaald en de kussens op de koop toe! Wie heeft dat gedaan?"

„De koeien, Pa!" zei Eduard, die overal rondkeek, alsof hij verwachtte opeens een massa koeien, beladen met kussens, zilver, dekens en nog andere dingen, rond te zien lopen. — „Hou op over die koeien," zei juffrouw Stok nijdig. „Er zijn geen koeien op dit eiland, dat hebben we vanmorgen al onderzocht. Nee, het lijkt er veel meer op, dat er iemand rondzwerft, die achter onze spullen aanzit!"

„Onze spullen!" fluisterde George woedend, terwijl ze bijna uit haar schuilhoek tevoorschijn kwam. „Die is goed! Moeders spullen, zal ze bedoelen!"

Op dat ogenblik liet Stinker, die nog steeds in de kerkers zat, een erbarmelijk gejank horen. „Is dat Tinkertje?" vroeg juffrouw Stok meteen. „Zit die ook in die vochtige kelder?" Ze liep naar de trap en haar man kwam haar achterna. Alledrie verdwenen ze onder de grond.

„Vlug!" zei Juul, die meteen opsprong, „ga mee, Dick! We hebben nu net tijd om die koffer weg te halen!" Met z'n tweeën pakten ze de koffer op en brachten hem vlug naar George. „Laten we 'm maar meteen meenemen naar de grot," fluisterde Juul. „Blijf jij hier nog even liggen, George, om te kijken wat er verder gebeurt!" De jongens liepen weg en George kroop weer in haar

de vijf gaan er vandoor

EEN SPANNEND VERVOLGVERHAAL DOOR ENID BLYTON

hoekje. Binnen een paar minuten kwam vader Stok terug en keek om zich heen naar de koffer. Zijn mond viel open van verbazing, toen hij zag, dat die verdwenen was. Hij schreeuwde de kerkers in: „Vrouw! Clara! De koffer is weg!" Juffrouw Stok kwam naar boven met Stinker in haar armen en Eduard kwam vlak achter haar „Wat?" vroeg ze verbaasd. „Weg? Waar is ie dan?" — „Dat zou ik wel eens willen weten," zei vader Stok. „We hebben 'm hier net neergezet en nou is ie nergens meer te bekennen! Uit zichzelf verdwenen — net als al die andere dingen!" — „Onzin!" zei juffrouw Stok. „Uit zichzelf kan niet! Dan moet er toch iemand op het eiland zijn! En we zullen er achter komen wie dat is! Heb je je pistool, Pa?"

„Geloof dat maar!" zei vader Stok. „Maar pak jij nou ook maar een goeie dikke tak en laten we Tinker meenemen! We weten niet, wie we nog zullen ontmoeten!"

Voorzichtig glipte George weg om de anderen te gaan vertellen, wat er was gebeurd. Voor ze zich langs het touw naar beneden liet glijden, trok ze nog een braamstruik over de opening van het gat. Toen ze in de grot kwam, vertelde ze de anderen, dat de familie Stok op onderzoek uitging. Juul had geprobeerd de koffer open te maken, maar deze zat nog steeds op slot. Hij keek op, toen George hijgend haar verslag uitbracht. „We zitten hier best, zolang er maar niemand door dat gat valt," zei hij. „Allemaal doodstil zijn en jij waagt het niet te grommen, hoor Tim!"

Een poos bleef het stil, toen hoorden ze Stinkers geblaf dichterbij komen. „Nou stil, hoor!" waarschuwde Juul. „Ze zijn vlakbij!"

Boven op de rots zochten vader en moeder Stok zorgvuldig achter elk bosje. Ze kwamen bij de struiken, waarachter de kinderen zich vaak hadden verscholen en zagen daar de platgetrapte hei.

„Hier is iemand geweest," zei meneer Stok, „ik denk haast, dat ze zich best midden tussen die braamstruiken schuil kunnen houden! Hou jij m'n pistool vast, Clara, dan zal ik proberen, of ik me er doorheen kan werken!" Terwijl dit gebeurde liep Eduard op zijn eigen houtje een eindje verder. Hij vond het onzin om tussen de struiken te gaan zoeken, want hij was er zeker van, dat niemand zich tussen die stekelige takken zou verbergen. Hij liep over de bovenrand van de rots en.... opeens voelde hij tot zijn grote schrik de grond onder zich verdwijnen! Zijn benen zakten in een gat; hij greep zich nog vast aan een tak, maar die gaf mee en met een smak viel hij naar beneden. Eduard was door het „dakraam" gevallen! Hij kwam terecht op de zachte zandgrond, die hem gelukkig voor 'n lelijke val behoedde. De vier kinderen in de grot staarden in stomme verbazing naar hem, maar Tim wachtte niet lang, doch sprong met een vervaarlijk gegrom op hem af. Nog net op tijd trok George hem terug. Eduard was half verdoofd van schrik en lag met zijn ogen dicht op de grond. Niemand wist meteen, wat hij moest doen en even bleef het heel stil. Toen begon Tim weer te grommen en dat klonk zo dreigend, dat Eduard doodsbang zijn ogen opendeed en naar de hond keek. Toen zag hij ook Juul en George, die over hem heen gebogen stonden en daarachter Dick en Anneke, die hem nog steeds sprakeloos aanstaarden. Hij deed zijn mond open en wilde om hulp roepen, maar dadelijk lag Juuls grote hand daar stijf overheen.

„Hou je mond, Eduard," zie Juul met een stem, die even dreigend klonk als Tims gegrom. „Geef geen geluid, want anders stuurt George Tim wèl op je af! Denk er om, hoor je!" — „Ik zal niet schreeuwen," zei Eduard zo zacht, dat de anderen hem haast niet konden verstaan. „Maar hou die hond vast! Ik zal heus niet schreeuwen!"

George hield Tim nog steeds bij zijn halsband, maar ze zei tegen hem: „Je mag Eduard niets doen, Tim, behalve wanneer hij weg wil lopen of wanneer hij schreeuwt. Dan pak je hem maar stevig vast!"

„Woef!" zei Tim, die er alles van begreep. Eduard keek de kinderen aan. „Wat doen jullie hier op het eiland?" vroeg hij. „We dachten, dat jullie naar je huis waren gegaan."

„Wel nou nog mooier!" zei George kwaad. „Durf jij te vragen wat wij hier op ons eigen eiland doen? Dat kunnen wij beter aan jou vragen. Jullie hebben helemaal geen recht om hier te zijn! Wat doen je vader en moeder hier eigenlijk?"

„Dat weet ik niet!" zei Eduard met een nors gezicht.

„Nee," zei Juul, „dat zal jij niet weten! Nou, dat maak je mij niet wijs! Je weet best, dat je ouders onder één hoedje spelen met een smokkelaarsbende!" Eduard keek verschrikt op. „Smokkelaars?" vroeg hij verbaasd. „Daar weet ik niks van! Pa en ma vertellen mij nooit iets! Ik wil niks te maken hebben met smokkelaars, hoor!"

„Toe nou," zei Dick, „maak dat de kat wijs! Jij zal niet weten, waarvoor jullie naar Kirrin-eiland gekomen zijn zeker!" — „Eerlijk niet," zei Eduard, „anders zou ik het heus wel zeggen!" Juul keek hem strak aan. „Vertel dan eens," zei hij, „waarom liep je dan de eerste nacht, dat wij op Kirrin-hoeve waren, langs 't strand? Toch zeker niet om naar de mooie sterren te kijken, hè?"

„Nee," zei Eduard stug, „ik moest aan Pa gaan zeggen, dat hij nog niet op de hoeve kon komen. Ma was nog niet klaar!"

„Klaar waarmee....?" vroeg George meteen. „Dat weet ik niet," zei Eduard. „Ik moest alleen de boodschap overbrengen, maar ik wist niet wat het betekende." — „Nou, dat snappen wij nou wel," zei Juul, die allang door had, dat Eduard ècht niets van de hele zaak afwist. „Jouw vader en moeder doen mee met smokkelaars en dat is heus niet zo mooi!" — „Laat me nou maar gaan," zei Eduard kwaad. „Ik heb toch niets gedaan!" — „Daar komt niks van in!" zei Juul. „Je blijft hier! Anders vertel je je vader en moeder meteen, waar wij zitten en dat kunnen we niet gebruiken! Eerst gaan we hun mooie plannetje in de war sturen!" Eduard voelde zich alles behalve op zijn gemak. Hij keek onrustig om zich heen en vroeg: „Hebben jullie die kussens en al die andere dingen weggepakt?" — „Welnee, Eduard," zei Dick, „dat hebben die koeien toch gedaan? Je weet wel, die honderden koeien met die grote horens, die jou helemaal vol gooiden met aarde! Je bent ze toch zeker nog niet vergeten?" — „Wat gaan jullie met me doen? Eén ding zeg ik jullie — hierblijven doe ik niet!" — „Dat doe je wel," zei Juul. „Timmie zal wel op je letten! Is dat genoeg?" Eduard snapte wel, dat hij niet veel anders kon doen, dan wat de vier kinderen hem zeiden. Hij hoopte maar, dat zijn vader en moeder hem gauw zouden vinden. Maar die liepen op dat ogenblik heel verbaasd naar hem te zoeken en begrepen niet, waar hij gebleven was.

„Eduard! Eduard!" riep vader Stok, maar Eduard kwam niet te voorschijn. „Och," zei juffrouw Stok, „laten we maar niet verder zoeken. Hij is natuurlijk weer teruggegaan naar de kelder uit angst voor die malle koeien, die helemaal niet bestaan!" Maar Eduard zat niet in de kelder, nee, hij was nog steeds in de grot en keek naar Juul, die met alle macht probeerde de zwarte koffer open te krijgen. „Je zal die sloten open moeten breken," zei Dick. „Anders krijg je het nooit gedaan!" Juul pakte een steen en begon met kracht op een van de twee sloten te timmeren. Even later gaf het mee en sprong open. Nu duurde het niet lang, of het andere slot was ook los. Juul lichtte voorzichtig het deksel op en keek vol spanning in de koffer. Een ogenblik lang hing zijn mond open van verbazing.. hij had van alles verwacht: echte smokkelwaar, koffie, thee of sigaretten.. maar zeker niet dit! „Wat is het, Juul? Wat zit er in?" vroegen de anderen nu en drongen om hem heen om in de koffer te kijken.

„Kleertjes!" zei Anneke vol verbazing. „Kleren en een deken en kijk, ook nog 'n paar poppen en een Teddy-beer!" — „Wat heeft dat nou te betekenen?" vroeg George verbaasd. „Wat heeft juffrouw Stok nu aan al deze dingen en waarom doen ze er zo geheimzinnig mee? Ik snap er niks van!" — „Weet jij er soms wat van, Eduard?" vroeg Dick, maar Eduard was net zo verbaasd als zij zelf. Hij had ook allemaal waardevolle dingen verwacht en zeker geen kinderkleren en poppen! George pakte een mooi manteltje op en bekeek het goed. „Ik heb er niet erg veel verstand van," zei zij. „Maar 't lijkt me erg duur spul. Weet je wat zo gek is? Er staat geen enkel merk in, van de winkel of zo! Dat hebben ze er allemaal uitgehaald, kijk maar, hier kun je nog zien, waar het getornd is!" — „Heel vreemd!" zei Dick eindelijk, „ik begrijp er niets van, maar één ding weet ik heel zeker: hier worden rare zaakjes afgehandeld! Die kleren en dan ook nog dat eten in het wrak. En dat seinen gisteravond.. nee, er is iets helemaal niet in orde!"

Eduard keek Dick verbaasd aan. „Seinen?" vroeg hij. „Wat is dat nu weer?" — „Weet jij daar ook al niets van?" vroeg Juul. „Gisteravond werd er vanaf een schip ergens op zee geseind naar Kirrin-eiland. Misschien kun jij ons daar meer over vertellen." Maar Eduard schudde zijn hoofd. „Nee," zei hij, „ik heb nooit iets gehoord van seinen of signalen! Maar wacht eens.... één ding heb ik mijn moeder horen zeggen.. wat was dat ook alweer? Ik snapte er toen niets van, maar nu begrijp ik wel, dat er iets bijzonders mee was...."

„Ja?" vroeg George gespannen, „wat zei ze dan? Toe, vertel op, had ze het over dat schip?" Eduard trok zijn voorhoofd in rimpels en dacht diep na. „Nee," zei hij langzaam, „ze zei iets over „zwerver". Dat ze de zwerver morgenavond — dat is dus vanavond — verwachtte. Ja, precies, dat heeft ze gezegd! Nu weet ik het zeker!" Ze verwachtte de zwerver vanavond!" De vier kinderen keken elkaar verbaasd aan. „De zwerver?" herhaalde George verbaasd. „Wat betekent dat nu weer? Ken jij die man soms, Eduard?"

Eduard schudde zijn hoofd al, maar opeens riep Juul uit: „Wacht eens! Dat hoeft helemaal geen man te zijn! Dat kan ook een boot zijn! Een boot, die „De Zwerver" heet en die dus vanavond naar Kirrin-eiland komt, om iets af te geven! Jongens, dat is een ontdekking! We zullen er voor zorgen, dat we de aankomst van onze vriend „De Zwerver" niet misloopen, reken dat maar! Vanavond gaat het dus eindelijk beginnen!"

Heeft Juul gelijk en zal het geheim van Kirrin-eiland nu werkelijk opgelost worden? Of gebeuren er nog meer dingen, die de kinderen niet hebben verwacht? De volgende week horen jullie meer!

Vervolg v. blz. 9

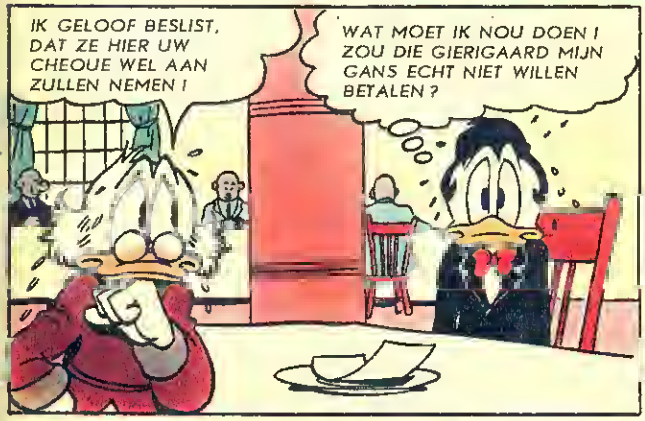

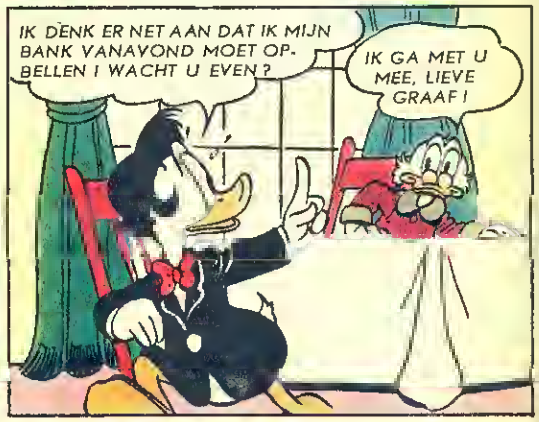

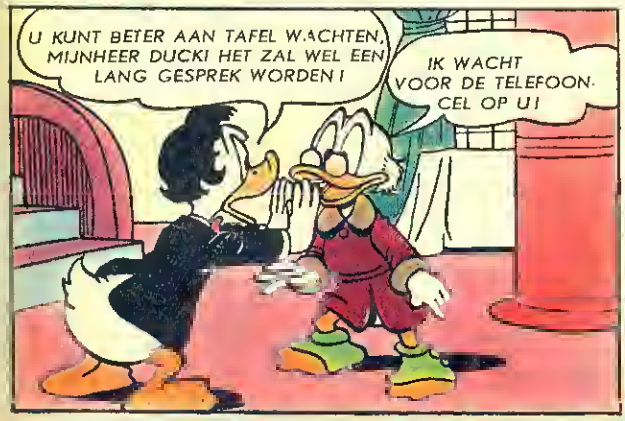

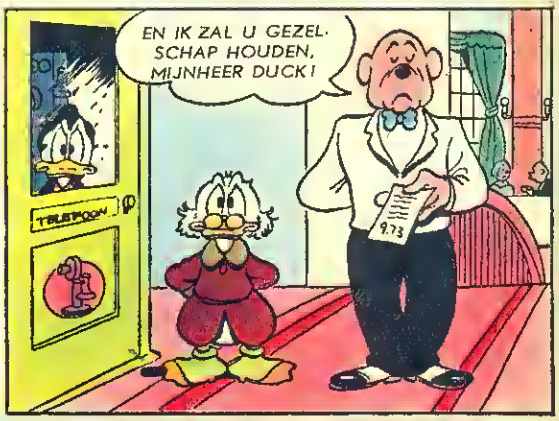

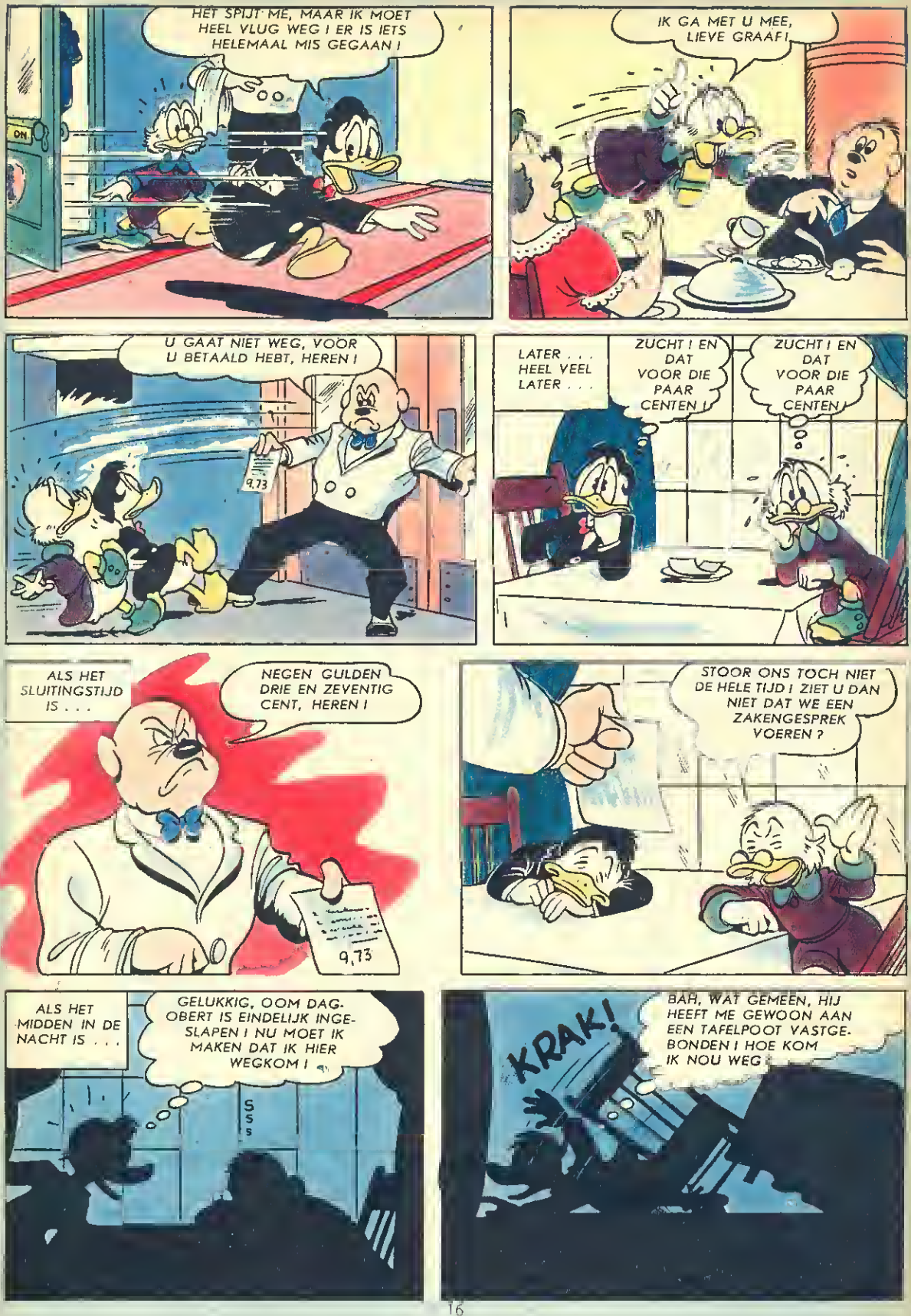
HET SPIJT ME, MAAR IK MOET HEEL VLUG WEG ! ER IS IETS HELEMAAL MIS GEGAAN !
IK GA MET U MEE, LIEVE GRAAF !
U GAAT NIET WEG, VOOR U BETAALD HEBT, HEREN !
9.73
LATER . . . HEEL VEEL LATER . . .
ZUCHT ! EN DAT VOOR DIE PAAR CENTEN
ZUCHT ! EN DAT VOOR DIE PAAR CENTEN
ALS HET SLUITINGSTIJD IS . . .
NEGEN GULDEN DRIE EN ZEVENTIG CENT, HEREN !
9,73
STOOR ONS TOCH NIET DE HELE TIJD ! ZIET U DAN NIET DAT WE EEN ZAKENGESPREK VOEREN ?
ALS HET MIDDEN IN DE NACHT IS . . .
GELUKKIG, OOM DAGOBERT IS EINDELIJK INGESLAPEN ! NU MOET IK MAKEN DAT IK HIER WEGKOM !
S S S
KRAK!
BAH, WAT GEMEEN, HIJ HEEFT ME GEWOON AAN EEN TAFELPOOT VASTGEBONDEN ! HOE KOM IK NOU WEG

EN WIE VERSCHIJNT ER DE VOLGENDE MORGEN AAN HET ONTBIJT ?
DAAR KOMT DE GRAAF VAN BALONIË AAN, HEREN !
DAT . . . DAT KAN NIET ! HIJ IS EEN BEDRIEGER !

JE BENT ZELF EEN BEDRIEGER ! NU ZUL JE WAT BELEVEN

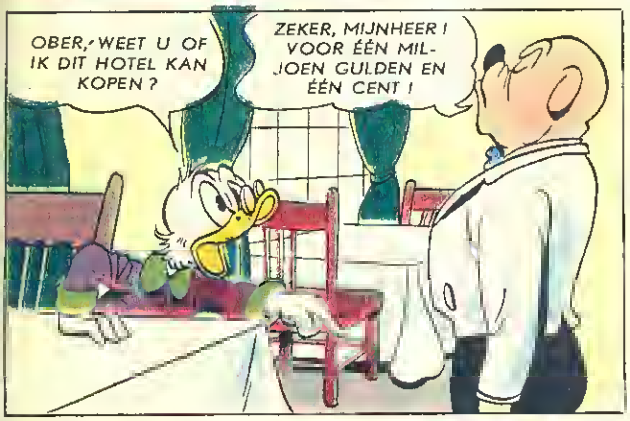
OBER, WEET U OF IK DIT HOTEL KAN KOPEN ?
ZEKER, MIJNHEER ! VOOR ÉÉN MILJOEN GULDEN EN ÉÉN CENT !

KLATS!
GOED, DAN KOOP IK HET !

EN NU GAAT MIJNHEER PETROLEO DE VASELINO, ALIAS GRAAF VAN BALONIË, ALIAS DONALD DUCK, ZIJN KERSTGANS VERDIENEN DOOR EEN WEEK LANG IN DE KEUKEN AF TE WASSEN !

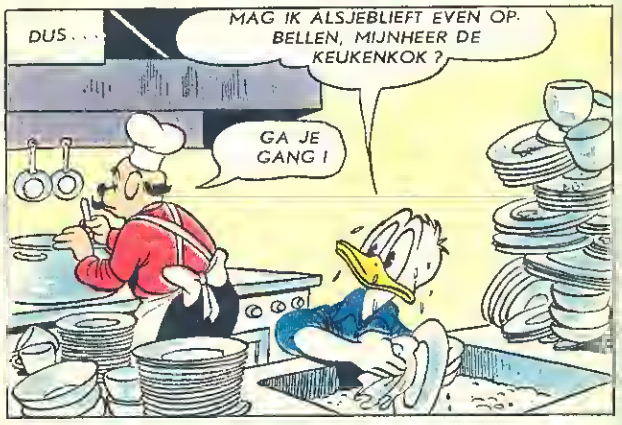
DUS . . .
MAG IK ALSJEBLIEFT EVEN OPBELLEN, MIJNHEER DE KEUKENKOK ?
GA JE GANG !

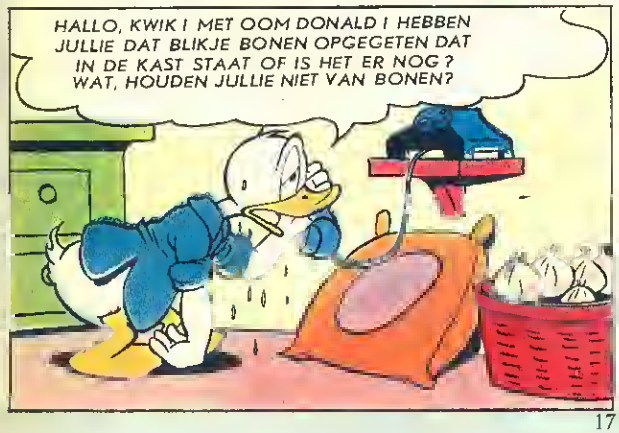
HALLO, KWIK ! MET OOM DONALD ! HEBBEN JULLIE DAT BLIKJE BONEN OPGEGETEN DAT IN DE KAST STAAT OF IS HET ER NOG ? WAT, HOUDEN JULLIE NIET VAN BONEN?

BEWAAR ZE DAN MAAR VOOR MIJ ! IK WEET ZEKER DAT IK ZE VOLGENDE WEEK HEERLIJK ZAL VINDEN ALS IK WEER THUIS KOM !

WALT DISNEY

Donald Duck

DONALD DUCK ZWERFT AL EEN PAAR WEKEN IN HET HOGE NOORDEN RONDI HIJ IS OP DE BERENJACHT, WANT HIJ WIL KATRIEN OP HAAR VERJAARDAG EEN LEKKERE, WARME BONTJAS GEVEN!

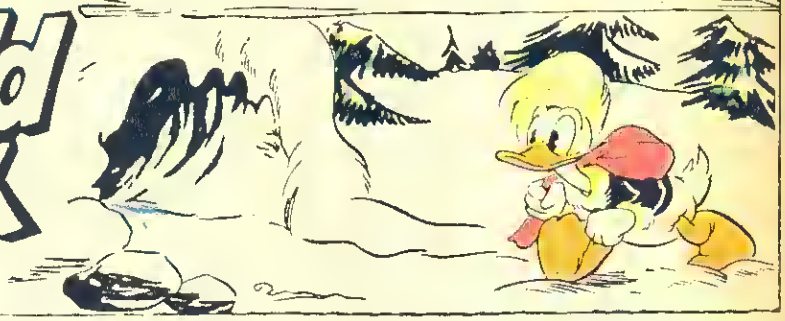

„HÉ, HOOR IK HET GOED? DAAR LIGT IEMAND TE SNURKEN! DAT KAN BEST EEN BEER ZIJN, DIE ZIJN WINTERSLAAP HOUDT!"

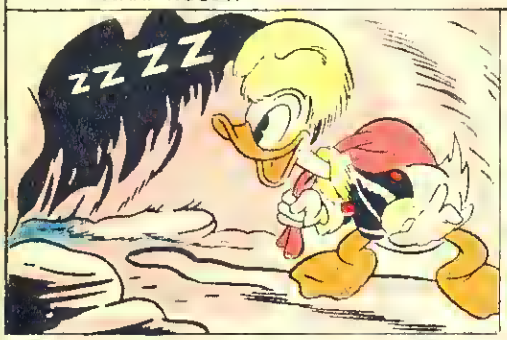

„KIJK EENS, AAN! TWEE BEREN TEGELIJK! DIE GROTE HEB IK NIET NODIG, MAAR VAN DE VACHT VAN DAT KLEINTJE KAN IK EEN PRACHTIGE BONTJAS MAKEN!"

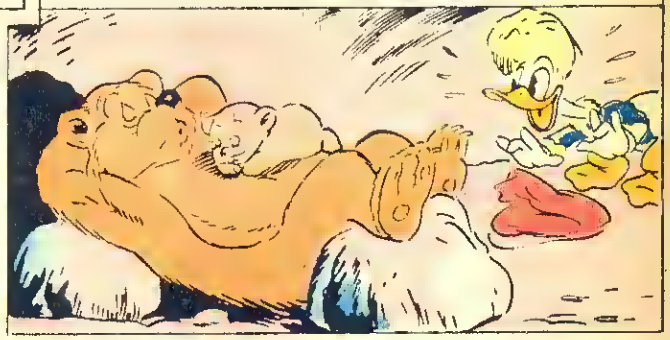

DONALD DUCK SLUIPT DICHTERBIJ! HIJ NEEMT HÉÉL VOORZICHTIG HET KLEINE BEERTJE WEG EN STOPT HET IN ZIJN ZAK! DAARNA PAKT HIJ EEN GROTE STEEN EN LEGT...

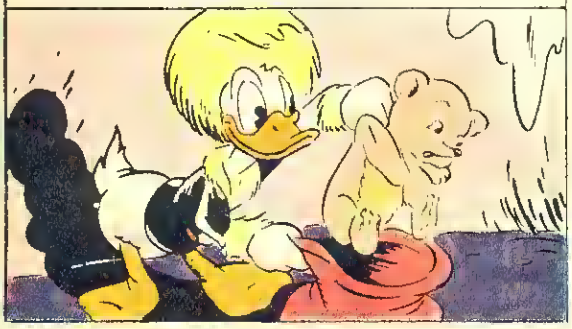

DEZE OP DE PLAATS WAAR HET KLEINE BEERTJE EERST LAG! HET IS MAAR GOED DAT MOEDER BEER HELEMAAL NIETS MERKT VAN WAT ER GEBEURT! ZE SLAAPT RUSTIG VERDER!

OEF! WAT 'N GESLEEP! DAT BEERTJE IS VEEL ZWAARDER DAN DONALD DACHT! MAAR GELUKKIG IS ZIJN HUT NIET ZO VER WEG VAN 'T HOL VAN DE BERIN!

„ZIEZO, JIJ MOET MAAR EVEN HIER BLIJVEN LIGGEN! IK GA MIJN SLEE HALEN EN DAN GAAN WE ER METEEN VANDOOR! HET KAN BEST ZIJN DAT JE MOEDER NIET MEER SLAAPT!"

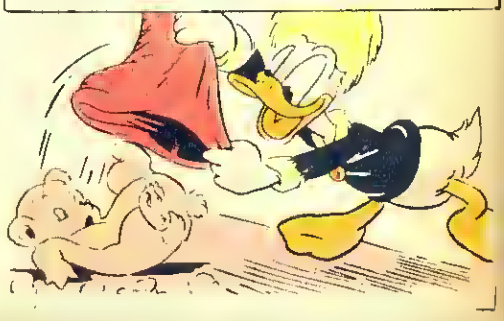

EN JA HOOR! MOEDERBEER IS INDERDAAD WAKKER GEWORDEN! ZE BEGRIJPT ER NIETS VAN, DAT HAAR ZOONTJE VERDWENEN IS!

OPEENS RUIKT ZE, DAT ER IEMAND IN HAAR HOL GEWEEST IS! WOEDEND VOLGT ZE HET SPOOR EN KOMT BIJ DE HUT VAN DONALD TERECHT! DIE BRUTALE DIEF ZAL ER VAN LUSTEN, HOOR!

ZO, BEN JIJ DE DIEF! KOM HIER, VLEGEL! DAT ZAL IK JE BETAALD ZETTEN!

DONALD IS DE BERIN NET IETS TE VLUG AF EN HIJ PROBEERT TE VLUCHTEN!

MAAR HIJ RENT DE VERKEERDE KANT OP EN STOOT ZO HARD ZIJN HOOFD TEGEN EEN PLANK, DAT HIJ GEWOON STERRETJES ZIET! DOOR DE SCHOK VALT DE POT HONING OM...

EN ALLE HONING KOMT OP DONALD TERECHT! „HA!" DENKT DE BERIN. „NU KUN JE ME NIET MEER ONTSNAPPEN, MANNETJE!"

EN DE BERIN SPERT HAAR MUIL AL HEEL VER OPEN OM DONALD MET EEN HAP OP TE ETEN! MAAR WAT IS DAT? RUIKT ZIJ HONING? HM, DAT IS LEKKER!

SNUF!

SNUF!

DONALD ZIT MAAR SIP TE KIJKEN! WAT ZAL KATRIEN BOOS ZIJN ALS ZIJ OP HAAR VERJAARDAG GEEN BONTJAS VAN HEM KRIJGT! MAAR DAT IS ALTIJD NOG BETER DAN DOOR EEN BEER OPGEGETEN TE WORDEN!

MICKEY MOUSE

WALT DISNEY

WIST IK MAAR HOE IK AAN WERK KAN KOMEN! IK HEB AL EEN WEEK GELEDEN MIJN NIEUWE WINKEL GEOPEND EN ER IS NOG NIEMAND BIJ ME GEWEEST! IK ZAL GOOFY EENS OPBELLEN!

K REPAREER ALLE SOORTEN KLOKKEN

KLOKKENMAKE

GOOFY HEEFT ZO NU EN DAN TOCH WEL GOEDE IDEEËN! IK BEN EEN BOON ALS ER VANDAAG NIEMAND BIJ ME KOMT MET EEN KLOK DIE KAPOT IS!

ALLEEN VANDAAG! REPAREER IK IEDERE KAPOTTE KLOK VOOR 1 GULDEN

Mickey Mouse

MIJN BAAS VRAAGT OF U VANDAAG MISSCHIEN TIJD HEBT OM MET MIJ MEE TE GAAN! EEN VAN ZIJN KLOKKEN DOET HET NIET MEER!

IK GA MET-EEN MET U MEE!

TJONGE, JONGE! WAT EEN MOOIE AUTO! DAT BELOOFT EEN GOED ZAAK-JE TE WORDEN!

IK BEN BENIEUWD WAT VOOR EEN KLOK HET IS! HET ZAL WEL EEN HELE MOOIE ZIJN!

U BENT DUS DE KLOKKEN-MAKER UIT DE HOOFDSTRAAT?

JA ZEKER DAT BEN IK!

BANKIER

EN U REPAREERT VANDAAG IEDERE KAPOTTE KLOK VOOR ÉÉN GULDEN? IK KAN HET HAAST NIET GELOVEN!

TOCH IS HET ZO, MIJNHEER! HET STAAT TOCH OP DAT BORD VOOR MIJN WINKEL!

GOED! DAN KRIJGT U ÉÉN GULDEN VAN ME ALS DIE KLOK HET WEER DOET!

TOM POES EN DE TOVERLEERLING

TOEN TOM POES DE VOLGENDE OCHTEND WEER NAAR SLOT BOMMELSTEIN WANDELDE, WAS HIJ ER HELEMAAL NIET GERUST OP, DAT DE TOVERLEERLING FAUSTJE ZICH NU VERDER GOED ZOU GEDRAGEN. ZIJN ERGSTE VERMOEDENS WERDEN AL SPOEDIG BEWAARHEID . . .

IK BEN BANG DAT HEER OLLIE NOG GROTE MOEILIJKHEDEN KRIJGT . . .

HEER OLIVIER IS NIET THUIS, JONGEHEER! HIJ IS VANOCHTEND VROEG WEG GEGAAN OM DE JONGEHEER FAUSTUS PERSOONLIJK NAAR SCHOOL TE BRENGEN . . .

O - MAAR WAT VREEMD DAT HIJ DAN NOG NIET TERUG IS! DE SCHOOL IS AL LANG AAN!

VERONTRUST DOOR HET WEGBLIJVEN VAN HEER BOMMEL, BESLOOT TOM POES OP ONDERZOEK UIT TE GAAN . . .

. . . MAAR TERWIJL TOM POES NOG ONDERWEG WAS, ZAT FAUSTJE AL LANG OP SCHOOL . . .

ZIE ZO - VAN OOM OLLIE HEB IK GEEN LAST MEER! DIE HEB IK LEKKER KLEIN GEKREGEN! EN NU KOMT MEESTER FRIKKER AAN DE BEURT . . .

PIEP PIEP PIEP

TERWIJL FAUSTJE IN DEZE BOOSAARDIGE GEDACHTEN VERDIEPT WAS, STEEG ER EEN VREEMD GELUID OP UIT DE SPONZENDOOS, DIE NAAST HEM LAG . . .

HELAAS WAS HEER BOMMEL ECHTER OP ONVERKLAARBARE WIJZE ZO KLEIN GEWORDEN, DAT ZIJN KRETEN SLECHTS ALS GEPIEP KLONKEN. DE IETWAT BIJZIENDE MEESTER FRIKKER KON HEM ZELFS NAUWELIJKS ONDERSCHEIDEN EN RICHTTE AL ZIJN AANDACHT OP FAUSTJE...

EN TERWIJL MEESTER FRIKKER TOORNIG ZIJN STANDJE UITDEELDE, SPRAK FAUSTJE STILLETJES DE TOVERSPREUK UIT, WAARMEE HIJ HEER BOMMEL WEER OP NORMALE GROOTTE TOVERDE...

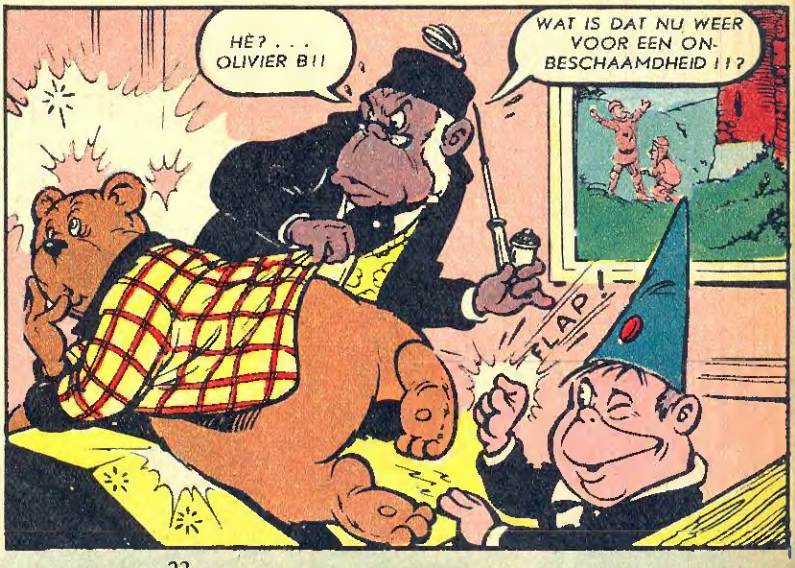

HEER BOMMEL HAD IN KORTE TIJD EEN AANTAL VRESELIJKE ERVARINGEN OPGEDAAN, EN HIJ WAS DAN OOK ZO VERSUFT, DAT HIJ ZICH ZONDER TEGENSTRIBBELEN DOOR MEESTER FRIKKER DE SCHOOL UIT LIET ZETTEN. DE ONDERWIJZER BEGAF ZICH WEER NAAR DE KLAS OM DE VERMANING TE HERVATTEN, DIE (NAAR HIJ MEENDE) DOOR HET „BINNENVALLEN" VAN HEER OLLIE VERSTOORD WAS; MAAR DEZE HAD NOG GERUIME TIJD NODIG OM ZIJN ZINNEN WEER TE VERZAMELEN. HET WAS DAN OOK MAAR GOED, DAT TOM POES TENSLOTTE ARRIVEERDE OM HEM NAAR HUIS TE GELEIDEN . . .

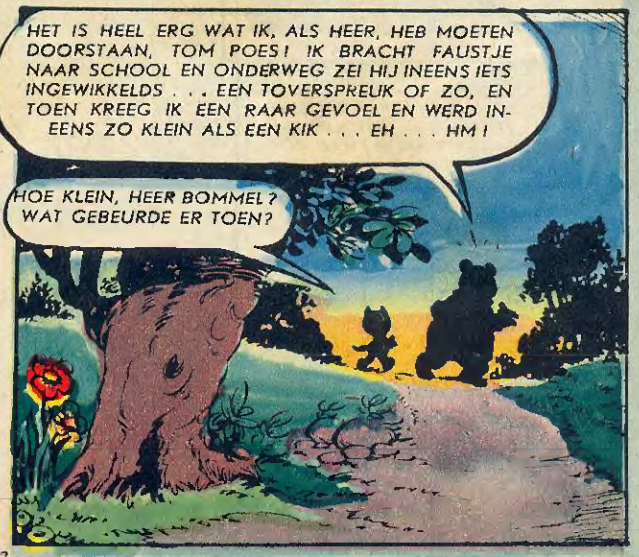

WAT ER TOEN GEBEURDE . . . EH . . . DAAR WENS IK OVER TE ZWIJGEN !
IN IEDER GEVAL BEGRIJP IK HIER UIT, DAT FAUSTJE WEER EENS AAN HET TOVEREN IS GEWEEST - MAAR HIJ KAN NIET TOVEREN ZONDER ZIJN BOEKEN ! EN DUS . . .
. . . DUS MOET HIJ DE TOVERBOEKEN WEER TE PAKKEN HEBBEN GEKREGEN ! DAT ZOU ERG ZIJN !
TERWIJL DE GESCHOKTE HEER BOMMEL EENZAAMHEID EN STILTE GING ZOEKEN TENEINDE ZIJN ZENUWGESTEL TE KALMEREN, BEGAF TOM POES ZICH HAASTIG NAAR FAUSTJE'S KAMER OM EEN ONDERZOEK IN TE STELLEN. HIJ BLEEK HET BIJ HET RECHTE EINDE TE HEBBEN . . .
JA HOOR - DAAR ZIJN ZE ! HIJ HEEFT ER ZEKER DE HELE NACHT IN GESTUDEERD !
HIER ZIJN DE TOVERBOEKEN, HEER BOMMEL ! FAUSTJE HEEFT ER IN GESTUDEERD ! DAT IS GEVAARLIJK, WANT NU IS HIJ TOT ALLES IN STAAT !
HUH ? WAT ? TOVERBOEKEN ? VERSCHEUR ZE ! VERBRAND ZE !
HEER BOMMEL VOELDE ZICH NA ZIJN VERKLEIN-AVONTUUR GEHEEL UITGEPUT EN HIJ HAD NOG SLECHTS ÉÉN WENS - NAMELIJK VOOR EENS EN VOOR ALTIJD VAN ALLE MOEILIJKHEDEN MET ZIJN LEERLING AF TE ZIJN. HIJ ZOU ECHTER AL SPOEDIG MERKEN, DAT DIT MINDER EENVOUDIG WAS DAN HET LEEK . . .